

[Arnth Jensen.]

økonomiske Konsekvenser, som er forbundet hermed, afstaar Udvalget ved denne Lejlighed fra at stille Ændringsforslag i denne Retning.

Endelig har Udvalget drøftet Forholdene for Graverne ved Kirkerne uden for København og Frederiksberg. Der er inden for Udvalget Enighed om, at det vil være ønskeligt, at der sker Tjenestemandsansættelse af saadanne Gravere, der har denne Stilling som fuld og varig Livsgerning. For saa vidt angaar Vederlæggelse af de Gravere, der ikke tjenestemandsansættes, skal Udvalget henstille, at de bestaaende Honorarer optages til Revision med Henblik paa, at der for det Arbejde, der præsteres for Kirken, ydes en Betaling, der staar i passende Forhold til Arbejdets Omfang og det herskende Prisniveau.

Jeg skal med disse Ord anbefale de stillede Ændringsforslag til Tingets Vedtagelse, og jeg skal anbefale, at man ved tredje Behandling følger Udvalgets Indstilling om at vedtage disse Lovforslag.

Jeg vil gerne slutte med, at baade gennem det foregaaende Lovforslag, vi behandlede, og gennem disse Lovforslag har Udvalget ønsket — og det gælder ogsaa den højtærede Kirkeminister — at skabe saadanne Forhold for de Arbejdere, der er i Skole og Kirke, at de i nogenlunde Tryghed kan se Fremtiden økonomisk i Møde, og vi har gjort det ud fra den Sandhed, at den første Betingelse for Aandslivets Vækst er gode Arbejdskaar i Skole og i Kirke. Vi anbefaler de to Lovforslag til Vedtagelse her i Tinget.

Paul Holt: Vi har fra vor Side ikke haft Lejlighed til at deltage hverken i Kommissionsarbejdet eller i Udvalgsarbejdet. Jeg skal derfor sige et Par Ord her ved anden Behandling.

Vi kan give Tilslutning til alle de Ændringsforslag, der er fremsat, og jeg betragter den Ændring, der er foreslaaet til § 77, som en afgjort Forbedring; jeg betragter ogsaa Forslaget helt igennem som kirkeligt rigtigt og kirkeligt nødvendigt, og den Form, Forslaget har faaet, er jo ogsaa Udtryk for, at der bliver lagt et kirkeligt Synspunkt til Grund for Afgørelserne. Jeg mener saaledes ikke, at der er nogen Grund til at nære den Nervøsitet, som er kommet frem fra visse Kredse af Præsterne.

Jeg maa igen komme med en Beklæggelse over visse Ting, som det ikke er lykkes at faa forandret. Der er særlig eet Punkt, jeg vil fremføre, det er vedrørende

§ 11 i Lønningsloven for København og Frederiksberg. Under første Behandling havde jeg Lejlighed til at stille et Spørgsmaal til den højtærede Kirkeminister vedrørende Muligheden for Præster til at opnaa Huslejetilskud. Den højtærede Minister svarede, at efter hans Formening blev denne Mulighed udnyttet paa den bedst mulige Maade for Præsterne. Jeg har senere haft Lejlighed til at undersøge Spørgsmaalet, og jeg har faaet den Opfattelse, at Udtrykket „særlige Forhold“ i § 11, Stk. 2, fortolkes som „ganske særlige Forhold“, saaledes at man fortolker det derhen, at det er meget vanskeligt for Præster at opnaa dette Huslejetilskud i København. Ifølge Forslaget for Lønningsvæsenet paa Landet er der her en større Mulighed til Stede, idet Menighedsraadene i al Almindelighed kan indsende Ansøgning om at faa et saadant Tilskud bevilget til deres Præster. Nu ved jeg meget godt — det fremgaar ogsaa af Lovforslaget —, at der er særlige formueretlige Forhold, som gør sig gældende vedrørende Embeder paa Landet. Men jeg kan ikke rigtig forstaa, at det ikke skulde være muligt her i København, hvor man arbejder med en mere udpræget Enhed inden for Kirkens Økonomi, at aabne den samme Mulighed.

Jeg vil spørge den højtærede Kirkeminister, om man maa faa en Forklaring paa, hvad Udtrykket „særlige Forhold“ dækker. Dækker „særlige Forhold“ f. Eks. en Præst med 10 Børn, eller hvad menes der med Udtrykket? Dækker Udtrykket dette, at man kun, hvis man giver Huslejetilskud, kan faa den Præst, man mener man bør have? I denne Forbindelse maa man nemlig fremføre, at det er Spørgsmaalet om Huslejetilskud, der i høj Grad er afgørende for de Overvejelser, Præster maa foretage, naar de tænker paa at søge fra Landet til Byen. Man kan se det af den simple Omstændighed, at Præsteembeder i Københavns nærmeste Omegn ligefrem er belejret, naar de er ledige, medens vi derimod oplever, at Præsteembeder i København, forskellige Kapellanier f. Eks., har meget faa Ansøgere, og saa vidt jeg har forstaaet, er det ganske særlig Spørgsmaalet om Boligforholdene, der er afgørende.

I øvrigt skal jeg ikke indlade mig paa at omtale andre enkelte Bestemmelser. Det er ikke muligt paa nærværende Tidspunkt at faa en Ændring deri. Jeg vil dog endnu bemærke, at Ordningen med Hjelpepræsterne er en utvivlsom Forbedring, og det siger man Tak for. Alligevel staar det som et Spørgsmaal, der paa et eller andet Tidspunkt maa løses i Fremtiden, formentlig